

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212892
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6617212892.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému M. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX/X, XXX XX A., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 516,72 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/20/2017 - 91 zo dňa 28. 09. 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e .

II. Žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

III. Osobitnému subjektu Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 29,04 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 29,04 Eur od 16.08.2015 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanému ako aj osobitnému subjektu Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nárok na náhradu trov konania nepriznal (III. a IV. výrok).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 516,72 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 11.09.2014 žalobca so žalovaným uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 9500079641 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.140,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal vrátiť v 42 mesačných splátkach vo výške 36,04 Eur, v termínoch splatnosti podľa zmluvy o úvere. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splátky č. 8 o viac ako tri mesiaca, žalobca uplatnil právo veriteľa podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a dňa 16.08.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Taktiež zistil, že žalovaný zaplatil na úvere sumu 996,96 Eur.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 457OZ, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z, z, o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“) dospel k záveru, že žaloba je z časti dôvodná.

4. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca oproti návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy (poznámka bod. 5 a 6. zmluvy o úvere) zmenil hodnotu RPMN. Konštatoval, že zmenou RPMN musela nasledovať akceptácia tejto zmeny zo strany pôvodného navrhovateľa, ktorý sa v dôsledku zmeny údaju o RPMN dostal do pozície akceptanta. Z tohto dôvodu mu mala byť vytvorená možnosť schválenia tejto zmeny, prípadne odmietnutia uzavretia zmluvy z dôvodu, že s poskytnutím úveru pri danej RPMN nesúhlasí. Nové údaje predstavovali nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázaná, aby žalovaný takýto návrh akceptoval.

5. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nevznikla platná zmluva o úvere, a preto právny vzťah posúdil podľa § 457 OZ. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo tým, že bez platne uzavretej zmluvy získal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/768/2014 zo dňa 01.10.2014, sp. zn. 17Co/373/2017 zo dňa 30.05.2018.

6. Uviedol, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.026,- Eur (1.140,- Eur - 114,- Eur ako poplatok za poskytnutie úveru), pričom žalovaný vrátil sumu 996,96 Eur. Z tohto dôvodu zaviazal žalovaného k povinnosti vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 29,04 Eur. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 29,04 Eur od 16.08.2018.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Nakoľko žalovanému ako aj osobitnému subjektu v konaní žiadne trovy konania nevznikli, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi im nepriznal.

8. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to voči II. a III. výroku rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za zrejme nesprávne. Podľa názoru žalobcu medzi návrhom zmluvy o úvere - bode 5. a jeho akceptáciou v bode 6. nebol žiaden rozdiel. Uviedol, že pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru nie je známy. Ten sa stane známy až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať, čo však podľa názoru žalobcu nie je zmenou návrhu. Taktiež v odvolaní poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2015. Navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalovaného zaviazne k povinnosti náhrady trov konania v celom rozsahu.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Odvolací súd po predložení spisu na rozhodnutie o odvolaní lustráciou v Obchodnom vestníku zistil, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 4OdK/342/2019 zo dňa 01.04.2019 vyhlásil konkurz na majetok žalovaného a zároveň rozhodol aj o zbavení dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia (V. výrok uznesenia). Uvedené rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 69/2019 dňa 08.04.2019. Správca konkurznej podstaty - Reštrukturalizácie a konkurzy RS, v. o. s. po zistení, že v konkurze bol zistený majetok, ktorý podlieha konkurzu sa nepodarilo speňažiť ani v troch kolách ponukového konania bol z konkurzu vylúčený, tak vzhľadom k tomu, že konkurzná podstata nepokryje ani náklady konkurzu podľa § 167t zákona č. 7/2008 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) oznámil, že v zmysle § 167v ods. 1 ZKR konkurz vyhlásený na majetok dlžníka sa končí. Týmto oznámením zverejneným v Obchodnom vestníku č. 201/2019 dňa 17.10.2019 došlo k zrušeniu konkurzu dlžníka.

11. Podľa § 167e ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

12. Podľa § 166a ods. 1 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred

kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

13. Z citovaného ustanovenia § 167e ZKR vyplýva, že zákonným dôsledkom vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, v tomto prípade žalovaného je zastavenie konania. Účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku, čo v prejednávanej veci bolo v prípade žalovaného dňa 08.04.2019.

14. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného vyhláseného podľa § 167 a nasl. ZKR je, že súd musí bez zbytočného odkladu rozhodnúť o zastavení konania, ak je jeho predmetom pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. V predmetnom prípade žalobcom uplatňovaná pohľadávka v zmysle § 166a ZKR je pohľadávkou ktorú bolo možné uspokojiť iba v konkurze. Keďže účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku a tieto nastali počas odvolacieho konania, odvolací súd podľa § 167e ZKR konanie zastavil.

15. Záverom považoval odvolací súd za potrebné uviesť, že konkurz vyhlásený na žalovaného bol zrušený oznámením správcu konkurznej podstaty zverejneným v Obchodnom vestníku č. 201/2019 dňa 17.10.2019, teda skončil dňom 18.10.2019 zrušením konkurzu. V zmysle ustanovenia § 167v ods. 4 ZKR zrušením konkurzu zanikli účinky konkurzu uvedené v § 167b ods. 1, § 167c ods. 2 a 3 a § 167d ZKR. Výkladom tohto ustanovenia a contrario účinok konkurzu uvedený v § 167e zákona č. 7/2005 Z.z. nezanikol, preto vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaných neumožňuje iný postup súdu ako povinnosť konanie zastaviť.

16. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Zastavenie konania procesne zaviniť žalovaný (tým, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz), na základe čoho odvolací súd aplikoval ustanovenie § 167e ods. 1 ZKR, ktorý by mal v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP znášať povinnosť náhrady trov konania. Pokiaľ účelom osobného bankrotu, o ktorý v danom prípade ide, je možnosť zbavenia sa svojich záväzkov v prípade predĺženia, resp. umožnenia predĺženým fyzickým osobám zbaviť sa svojich záväzkov, túto skutočnosť považoval odvolací súd za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 257 CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania s poukazom na § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 CSP nepriznal. Keďže na strane žalovaného vystupoval osobitný subjekt Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, tak odvolací súd ani tomuto nepriznal náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).